

Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput II. Argumentum tertium ex prov. 3. In omnibus viis tuis cogita illum.
Et c. 16. v. 3. Revela Domino, seu (ut Cajetanus legit) verte ad dominum
opera tua, & dirigentur cogitationes tuæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

nem deliberatum amorem, omnemque proinde deliberatum actum nostrum, vel debere esse finaliter amorem Dei propter se, vel inde procedere, in eumque referri.

CAPUT II.

Argumentum tertium ex Proverb. 3. In omnibus viis tuis cogita illum. Et c. 16. v. 3. Revela Domino, seu (ut Cajetanus legit) verte ad Dominum opera tua, & dirigentur cogitationes tuæ.

3 **EX** priori namque textu S. Thomas 2. 2. q. 81. a. 1. infert omnem electionem nostram in Deum assidue referendam. Posteriorem textum Salazar ibidem sic exponit, quasi dicat Spiritus sanctus: propone tibi Dominum, tanquam finem propter quem opera tua facias, & ad debitum finem collimabunt cogitationes tuæ. Quam expositionem genuinam esse dupliciter ostenditur. 1°. Quia literalis est, ædificatque charitatem. Igitur secundum regulam D. Augustini l. 1. de doct. christ. c. 36. & 40. & lib. 3. cap. 10. & 15. continet sensum intentum à Spiritu sancto.

4 2°. Quia sensum illum suadet ratio, quam Spiritus sanctus atexit in versu immediate sequenti: *Omnia propter semetipsum operatus est Dominus.* Quasi dicat (pergit Salazar) ad hoc actus nostros propter Deum operari, ad ipsumque referre debemus, ut Deum imitemur, qui omnia agit propter semetipsum, & in suam gloriam omnia destinat. Certissima namque sententia est D. Leonis Papæ serm. 1. de jejuniis decimi mensis, *hominem ideò ad imaginem Dei esse conditum, ut imitator sui esset Auctoris.* Siquidem esse ad imaginem & similitudinem Dei, est propter operari ad imaginem & similitudinem Dei. Quemadmodum ergo universa propter semetipsum dilectum operatur Deus; sic & nos universa propter ipsum dilectum operari debemus.

5 Vel aliter id ipsum hoc modo Salazar ostendit: Quidquid boni agimus, id in nobis Deus per gratiam suam operatur, & principaliter operatur, ita ut non operemur, nisi sicut agentia secunda sub primo, & sicut agentia instrumentalia sub principali. Sed agens secundum agere debet secundum intentionem primi agentis, similiter & agens instrumentale agere debet sub eo ordine sub quo agit principale. Cum igitur omne quod in nobis velut agentibus secundariis & instrumentalibus Deus operatur, operetur propter semetipsum dilectum; sicut nos conspiramus in eandem cum Deo operationem, conspirare debemus & in eandem cum ipso intentionem, agendo & operando propter eundem finem. Argumentum istud pulcherrimo Doctoris Angelici discursu confirmatum habes lib. 7. n. 22.

CAPUT III.

Argumentum quartum ex Luca 18. Oportet semper orare, & nunquam deficere. Et 1. Thessal. 5. Sine intermissione orate: hac est enim voluntas Dei, in Christo Jesu, in omnibus vobis.

Verba ista esse præcepti, tradunt Hieronymus in lib. de virginit. servand. ad Eustoch. Augustinus epist. 121. ad Probam c. 8. & 9. S. Thomas 2. 2. q. 83. a. 84. alique SS. Doctores, cum Zozimo Papa in epist. ad Episcopos Gall. ubi continua necessitatem probat ex continua necessitate divini auxilii: *Quod ergo tempus intervenit, quo ejus non egeamus auxilio? In omnibus igitur actibus, causisque, cogitationibus, motibus, adjutor & protector orandus est.*

Atqui continua orationis præceptum impleri nequit, nisi per continua charitatis desiderium. Igitur charitatis desiderium in nobis debet actu vel virtute esse continuum; omnesque proinde actus & affectus nostros dirigere & informare. Ut enim S. Thomas ait loco citato, oratio in se nequit esse continua, sed in causa sua, quæ est desiderium charitatis, omnes actus nostros dirigens: *De oratione dupliciter loqui possumus. Uno modo secundum se ipsam. Alio modo secundum causam suam. Causa autem orationis est desiderium charitatis, ex quo procedere debet oratio. Quod quidem in nobis debet esse continuum, vel actu, vel virtute. Manet enim virtus hujus desiderii in omnibus qua ex charitate facimus. Omnia debemus in gloriam Dei (adedque ex charitate) facere, ut dicitur 1. Cor. 10. secundum hoc ergo oratio debet esse continua.*

Scio quoddam sacri textus continuam orationem præcipientes, non uno modo exponantur apud Bellarminum lib. 1. de bonis operibus in part. c. 9. sed non idem legitima non est expositio, ordine secunda, quam ibi exhibet hisce verbis: "Secundò alii sunt, qui semper orare, nihil aliud esse volunt, nisi mentem Deo per amorem & desiderium assidue conjungere." Ita docet Augustinus in epist. 121. ad Probam, & S. Basilius orat. in Julittam.

Juxta hanc igitur Basilii, Augustini & Aquinatis expositionem, semper orat, in cujus peccatore continua charitas flagrat. Continua verò flagrat in te charitas, si omnia in charitate facias, gloriam Dei in omnibus intendendo. Nec hoc impossibile est. Ut enim Basilius ibid. impossibile non est rem vehementer amatam semper desiderare, ut videre est in amatoribus hujus sæculi, qui, etiam dum comedunt, bibunt, ambulant, &c. rem vehementer amatam, v. g. pecuniam, cum desiderio cogitant; imò etiam inter dormiendum cum eadem somniando versantur.

Ante Basilium, Augustinum & Aquinatem, 10 præceptum illud assidue orationis, eodem